

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:

Egész évre 8 K
Fél évre 4 -
Negyed évre 2 -
Egyes szám ára 20 filler.

Felelős szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Telefonszám: 13.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendva.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A nyitlér sora egy korona.

Szomorú statisztika.

Alsólendva, január 17.

Az egyik előző számunkban közöltük azt a kimutatást, amelyet a városi központi statisztikai hivatal számára készített a tanköteles, de be nem írt gyermekekről. Sokan hajlandók volnának a kultúra iránti érzékeltetésnek tulajdonítani ezt a tünetet, holott annak egész más a magyarázata.

Kora reggel, amikor a mostani zord időjárás mellett a hőmérő igen gyakran 9—10 fokot mutat a fagyponthoz, naponként lehet látni az utcán apró gyermekeket, akik vékony kis kabátban, hónok alatt könnyűvel vagy palatáblával botorkálnak az iskola felé. Kis kezüket vörösré csipte a fagy, arcuk kék-zöld, szemükből könnyet facsart a hideg és akinek szíve van, az hogyha találkozik velük, nem állhatja meg, hogy egy részvételtjes, sajnálkozó pillantást ne vessen utánuk. Ezek az apróságok, akiknek a szülei olyan szegények, hogy gyermekeiket nem tudják tisztességesen felöltöztetni, a kultúra apró mártírjai.

A törvény ridegen és parancsolólag paragrafusba szedi a rendelkezést, hogy minden gyermek hatodik és tizenkettedik esztendeje között iskolába tartozik járni. Hogyha nem jár, a szülőit szigorúan megbüntetik. Arra azonban nincs törvény, hogy a szegény gyermeknek jó ruhája, meleg felöltője legyen, melynek vastag szövete keresztül nem szűrődik át az isten hidege.

És arra sincs törvény, hogy a szegény gyermek ne járjon lyukas cipőben, aminek csak fele talpa van, amibe szabad utat talál a dermesztő hideg hólé. A sok szánlomraméltó apróság ebben a zord időben dideregve, holtra fagyva járja a sokszor hosszú, vesződséggel teljes utat az otthon és az iskola között. Vagy pedig egyszerre elmarad a gyermek hetekre és amikor a végén visszakérül a tanító elé, arra a kérdésre, hogy hol volt olyan sokáig, szepegeve azt feleli:

— Édesapám nem engedett az iskolába, mert lyukas volt a cipőm s nem volt pénze másokra!

Hol van az a tanító, akinek erre a feleletre van szíve ahhoz, hogy a törvény teljes szigorával lépjen fel?

A tanító nem tehet mást, mint hogy hallgat, vagy azt mondja:

— Mondd meg az apádnak, hogy máskor idejében vegyen cipőt!

A gyermek nem elég érett és nem elég merész ahhoz, hogy megkérdezze:

— Igen ám, de miből vegyen?

Csodálni való-e, hogy ily körülmények között inkább be sem írják a szülő a gyermekét? Különösen a külső periferiákon, a hegyen és a falvakban, ahol sok a földmivelő ember. Mert hiszen ott az a helyzet, hogy nyáron a gyermek nem jön az iskolába azért, mert otthon szükség van rá; a földmivelő szegény ember, nagy hasznát veszi már a pöttöm gyermeknek is: küldi

libát őrizni, viszi az eke vasára ragadt rögöt lekaparni, később markot szedni. Ahogy kitavasodik, a paraszt gyűlöli az iskolát, mely segítőtársától fosztja meg. Amint pedig a rossz idő beáll, a gyerek e miatt nem tud iskolába menni, vagy ha megy, folytonosan az egészséget kockáztatja. Csoda-e, hogy az a büszke, hangzatos törvény az általános iskolakötelezettségről, így a papírosan marad?

Ezen kellene segíteni, itt kellene megfogni az egész kérdést.

A közönség és a tüzoltók.

Tegnap múlt egy hete, hogy az alsólendvai önkéntes tüzoltó-egylet bált rendezett a Koronaszálló nagytermében. A bál, mint ilyen, nem volt annak nevezhető, mert két-három család és 5t-hat fiatalember gyakorolta magát abban, hogy cigányzene mellett átvirrasza az éjszakát. Némely szájból hallottuk, hogy Alsólendván rosszabbul sikerült (értsd: sikertelenebb) mulatság aligha volt még. Ennek oka abban keresendő, mert nemcsak a tagok nagyrésze, hanem a város közönsége is lehetetlenül távoltartotta magát. Miért? Talán egy tüzoltó-bál nem elég elite arra, hogy azon a közönség köréből is meg lehetne jelenni.

A közönség jelentékeny többsége úgy vélekedik, hogy eleget tesz kötelességének azzal, ha személyes megjelenés helyett a belépőjegy árát felküldi a mulatságra. Pedig dehogyan! Az a tüzoltó munkaidéjét, egészségét, sőt életét áldozza fel legtöbbször a közönség vagyona védelmében, —

Regény három levélben.

írta: BODNEVICH ELFRIDA.

I.

(Daróczy Magda levele Dr. Verebely Zoltánhoz.)

Kedves Zoltán!

A régi, bizalmas megszólítást használok, midőn életem fordulópontja körül feltett kérdésre válaszolok.

Az Ön megtisztelő átánlatára „nem”-mel kell felelnem. Indokolom, mi késtet erre. Ön soha, egyetlen szóval sem említette, hogy — mint most mondta — mily hatalmas, mily erős, mily tiszta, lélekemelő érzés az, amely betölti lelkét én irántam. Hisz mindig banális, ridegen udvarias hangnemben beszélt mindennapi dolgokról, vidéki esetekről mesélt, — ez volt az egész, mint ismeretségnélkül egy mással beszélünk. Nem tudott felmelegíteni, pedig ha akkor kedvesebb hozzámm, most másképp felhelnék. De így, így nem mertem volna remélni és óvakodtam is ettől, nehogy könnyek teremjenek reményeim mezején.

Lássa! én nem féltem magát. A gyöngyös ut, melyen kénytelen lesz nélkülüm is járni, nem lesz veszélyes, sőt talál olyan utra, amelyen zöld pázsit és virág lesz. Megleli anélkül, hogy én megmutatnám.

Azon idő alatt, míg ön távol járt városkánktól, bemutatott egy nagyvárosi ifjút, ki simülékony modorával s százelek kedveskedésével mindenképpen igyekezett megnyerni barátságomat. Hogy a barátság szerelemmé változott: miért szegyeljem bevallani?!...

Ha összehasonlítást teszek Önök között, óriási ellentétet találok. Míg Ön csak komoly, hideg pillantásokkal szemlél, ő óráig el tudott nézni azzal a szívvel-lelkel átjáró tekintettel, mely csak az ő sajátossága. Csengő bariton hangján elringatja a lelkem bűbajos melódiáiban. Elvezet olyan világba, amelyről sohase hallottam, ... ahol örökké nap süt, virág nyílik s estéknél misztikus holdfényrel kis kertünkben a gyöngyvirágok a mi nótáinkat csüingelik, ... mi örökké kacagunk és tündérékkel lejtünk gyöngyűri táncokat, ... éjjel pedig angyalok őrzik a házunkat. Kis kertünk mellett a tavon, ha bűbajos estéken csónakázunk, egymáshoz simulva hallgatjuk a nimphák zenéjét...

Ilyeneket és ehhez hasonlókat ígér s azt is mondja még, hogy egy szép napon lehozza nekem akár a bolygók egyikét, a Vénust is, amely legkedvesebb csillagom s amelyet együtt szoktunk gyönyörködni nézni.

Ugy-e, milyen jó ő és mily nagyon szeret? Hogy tudnám én elhagyni?...

Ön, Verebely Zoltán, könnyen meg fog vigasztalódni. Ön előtt fényes jövő áll s hivatása, melyet ha — amint ismerem — lelkiismeretesen és pontosan tölt be, elegendet mindent, mi keserűséget és fájdalmat okozott Önnek, hisz nyomában jár a dicsőség, hir, emberek hála, s ez már magában megnyugvást, meglegedést szerez s s magában rejti az óhajtott — boldogságot...

Most bucsuzunk! Váljunk el szépen, harag nélkül. Én továbbra is barátomnak tekintem s kívánom, hogy élte útját a napsugarak mindig enyhítő melegséggel védjék. Daróczy Magda.

II.

(Magda levele 2 év múlva Dr. Verebely Zoltánhoz.)

Kedves Zoltán!

Tudom, meglepődik most, hogy tőlem egy nemvárt levelet kap. Ugy-e, nem gondolt arra, hogy hosszú idő múlva bűnbánóan fogok magához járulni s visszakérni szerelmét, mely valaha — az anyém volt.

Nem kívánhatja, hogy elmeséjém mindazon fájdalom és szenvedést, melyet átéltem, amióta visszautasítottam kérését. Csalódtam, mert hittem! E három szóban jellemzem életem tragikumát. Bohó fejfel, tapasztalatlan gyermekésszel nem tudtam megérteni, hogy az igazi szerelem nem az előadó-képességben rejlik s hogy ehhez nem szükséges lehetetlenségeket ígérni, türes frázisokat zengeni. Most már tudom, hogy az igazi, hű, nagy szerelem, amelyről mindig álmodoztam, a szív mélyében rejlik s a néma szerelem többet mond, mint a világ minden költőjének méjtéje.

Oh, ha akkor így ismertem volna ezt a szent érzést, akkor fiatal lételem egy-nagy csalódástól menekültem volna meg...

— Mikor elküldtem magának azt a levelet, különös gyengeség lepte el idegeimet s sokáig merengő szemekkel néztem a távolba... De megjelent az, akit akkoriban mindig epedve vártam s elszalasztott minden gyengeséget... s én csak hallgattam nagy élvezettel gyönyörű ábrándjait.

Azóta többször elfogott egy bizonytalan érzés s ez mindgyakrabban jelentkezett mindig erősebben, de mindannyiszor elűzte ezt az akkor oly szívhez szóló hang.

mindezzel szemben talán mégis megérdemelne annyit, hogy ha mulatságot rendeznek, az anyagiilag és erkölcsileg egyaránt sikerüljön.

A közönség erre azzal felelhetne, hogy hisz a tűzoltók maguk sem mentek el a saját mulatságukra. Hát az igaz, hogy ez sem volt helyes dolog, de az ő távolmaradásukat némileg menti az a körülmény, hogy többnyire szegény iparos-bálok munkásberek, akiknek a mai pangó munkaviszonyok, a rossz gazdasági helyzet és a fokozott téli gondok közepette sem kedvük, sem pénzük nincs a bálózáshoz.

Tudjuk azt is, hogy Alsólendván még virágját éli a kasztrendszer és tudjuk, hogy nálunk a politika irányító társadalmi tényező. Politikát csinálunk mindenből, s ez az oka, hogy ma már a bálók sem sikerülnek úgy, mint valamikor, vagy ahogyan másutt még ma is sikerülnek. Mi azonban azon a véleményen vagyunk, hogy bármilyen erős is a társadalmi elszigeteltség, bármilyenek a politikai nézetek, azért egy tűzoltó-bálon ott kell lennie mindenkinek, akinek csak módja van hozzá.

Bizony mi így pártoljuk a tűzoltókat. Bezzeg, mikor valahol tűz üt ki, akkor a tűzoltó is kedves ember és annak hálaistenkedünk. Vagy ha az utolsó szünete fogasunkat is nem mentette ki a tűzből, a tűzoltó pocskondiázzuk le. S miközben ezt tesszük, elfelejtjük, hogy annak a tűzoltónak előbb a munkájától, vagy az ágyából kell felugrani a vészriadóra, el kell rohanni a tűzoltószertárhoz, aztán alázatos kunyorlágatással végig kiücskésni a város lótarát gazdáit, hogy teljes apparátussal kivonulhasson a tűzhöz. És ha e dolgok miatt ötperccel megkések — de dacára ennek, a menthetőket megmentik — az egész város a tűzoltókat szidja, miért nem voltak ott előbb.

De azért az egész város távol marad akkor, mikor a tűzoltók felszerelésük gyarapítására és tökéletesítésére szánt alapjukat egy bál jövedelmével növelni akarják.

V. I.

Állami tisztviselők, tanítók

fizetési nyugtája a legújabb minta szerint elkészült s darabonként is kapható **BALKÁNYI ERNŐ** nyomtatványraktárában Alsólendván.

Ma már meg vagyok győződve, hogy ez a jelentkező, bizonytalan érzés a maga iránti ébredő szerelem volt, de akkor... akkor bódult volt a fejem a sok igérettől.

S most engem elhagytok, akiért elutasítottam az én legjobb emberemet!

Bocsásson meg! Magam sem tettemtől arról, — bohó, hiszékeny voltam. Bocsásson meg s hívjon magához újra. Hisz bebizonyította, hogy az élet útját csak velem tudja végigjárni...

Hívjon! s én repülve, kitért karokkal fogok magához rohanni, hogy egyesült nagy szeretettel, becsüléssel keressük az élet göröngyös útjai között a szép széles utat, amelyre ha szerelmünknek csak kevés, halvány reflexe jut is: mi örök napsugárban fürdünk s a telet nem fogjuk megismerni soha.

Hívjon! s én azonnal karjai közt leszek.

Magda.

III.

(Dr. Verebely Zoltán levele Daróczy Magdához.)

— — — !

Engedje el a megszólítást. Igazán nem tudom miképpen tenni. Mióta elváltunk, két hosszú év mult el s mostani levele azóta az egyetlen ok, mely közelebb hozott bennünket egymáshoz. Hogy mennyire megleptek sorai, azt talán mondanom sem kell.

Bár kellemetlen, de kénytelen vagyok most én másképp felelni, mint ahogy Kegyed várja.

Nem teszem fei, hogy hízelt húságának

Alsólendva közgyűlése.

Egy szürke tárgysorozat.

— Saját tudósítónktól. —

Alsólendva nagyközség képviselőtestülete szombaton délután tartotta meg január havi rendes közgyűlését. A gyűlésen, mely Tom a János városbíró elnöklése mellett folyt le, csupa jelenléteknél, apró ügy szerepelt. Talán ezért maradt a tagok érdeklődése is jóval a közepesen alul.

A közgyűlés a következőképp folyt le:

Elnöklő Tom a János városbíró üdvözlő szavai után a közigazgatási fogház berlet-ügyét tárgyalta a közgyűlés. Elhatározták, hogy a mult évben 104—913. szám alatt hozott képviselőtestületi véghatározatot a város továbbra is fenntartja, vagyis a 200 korona évi bért úgy érti, hogy a tartoztatottak őrzéséről és élelmezéséről megfelelő személyzet hiányában nem gondoskodik, de nincs kifogása az ellen, ha valamelyik szolga bizonyos jutalom ellenében a ténfektet elvállalja.

Grassanovits Ottó előadó felolvasta özv. Horváth Lajosné községi ovónő kérvényét, melyben az ovoda felállítására egy öl fát kér. A kérés a közgyűlés teljesíti.

Előadó ezután felmutatta Hasenauer Ágoston mérnök számláját a város alatti csatorna munkálatairól. — A közgyűlés elhatározta, hogy a számlát Kaufmann József vízmeister szakértővel felülvizsgálta.

Majd Mattyasovszky Vince tett előterjesztést a Hádik-múmia ügyében. Mattyasovszky azt javasolta, hogy az „Alsólendvai Híradó” szerkesztője által összegyűjtött ezer koronából még meglevő 497 kor. 46 fillért a város saját kezelésébe vegye és ezen összegből tegyen egy 150 koronás misealapítványt azzal a kikötéssel, hogy az alapítvány kamataiból Hádik Mihály emlékére Szent Mihály napkor mise tartandó. — Az indítványt elfogadta a közgyűlés.

A közgyűlés ezután Osszeszy M. Victor-nak, lapunk szerkesztőjének a „Hádik-pérez összegyűjtése alkalmával kifejtett buzgó és fáradságos munkájáért” egyhangulag jegyzőkönyvi köszönetet szavazott.

Tárgyalták a községi rendőrök kérvényét, melyben csizmapéniük felemelését kérik. — A közgyűlés elhatározta, hogy a rendőrök csizmapéniét 40 koronára emeli fel.

Végül Plazeita Dávid szekszárdi lakós illetőségi ügyét tárgyalták, aki azt kérte, hogy ismerjék el alsólendvai illetőségének. Plazettát kérésével a közgyűlés elutasította, mert olasz születésű és olasz honpolgár.

Ezzel a gyűlés véget ért.

az, hogy sajátkezűleg akartam véget vetni életemnek. Az ilyesminek csak közönséges lelkek, tucatléányok örülnek. Mégis kérem, erre ne építsen reményeket.

A golyóval együtt, amit sikeresen eltávolítottak tőlem, eltűnt minden fájdalom. Nemesak a fizikai ertem, hanem a lelki fájdalmat is.

Hosszu betegségem alatt hugom ápolt, kinek segítségére jött egy barátnője, aki önfeláldozással ápolt sulyos óráim alatt s ki szeretett engem már régen, a viszontszerelem minden reménye nélkül. Ez a kislány ápolt engem önfeláldozón, nem kímélve saját magát, csakhogy nekem enyhülést szerezzen.

Ez az igazi szerelem, Magda! A többi, minden egyéb csak képzelődés!

Teljes felépülésem után eljegyeztem s már öt hét múlva megtartjuk az esküvőt.

Ha akkor mondtá volna azt, amit most irt, én önfeladtn, nyitott karokkal futottam volna Kegyed felé s ez a pillanat életem büszkesége s reményessége lett volna, — de most már nem hívhatom vissza többé, Magda. Későn van, az a golyó nem engem, hanem álmaimat ölte meg.

Most lehunyom szemeimet. Lelki szemeim előtt elvonul a tündérszép Daróczy Magda, álmaim első királynője, s menyasszonyom vállamra hajtva a fejét, megkérde tőlem, mire gondolok? — én nyugodtan, minden rezignáció nélkül felelek: egy fantom repül át lelkemen, egy eltűnő álom utolsó foszlánya, mely nem tér vissza többé soha...
Dr. Verebely Zoltán.

A mozi, meg a női kalapok.

— Tragikomikus elme-futtatás. —

A moziláz nálunk Alsólendván is elfogta az embereket. Nem is csoda. Alig van olcsóbb és kellemesebb mulatság a mozinál, hol a világtörténelem nagy epochái s az újabb, modern kor apró-cseprő, de változatos és megrázó családi tragédiái gyors egymásutánban vonulnak el szemeink előtt.

Azaz csak vonulnának, ha ezt azok az örülettel határos, rettenetes magasságu, karimájú, mono- és biplánszárnyú és sokszor egy egész virágkertesztés, vagy egész állatsereglet magukon hordó női kalapok megengednék. De nem engedik meg.

Az egyik nap egy hölgy ült előttem. Méhkas formájú és nagyságu magas kalapján, ruganyos drótkon, száz, meg száz méhecske rezgett-mozgott, elfogva élelem a kilátást.

Egy más alkalommal olyan hölgy ült elém, akinek zombor-formájú, 50 cm. magasságu és 75 cm. széles karimájú kalapja tetején olyan tollak ágoskodtak az ég felé, mint a halottas kocsai elé fogott lovak gyásztollai.

Egy harmadik esetben két terebélyes hölgy közé voltam bepréselve. Ez már elég baj. De nagyobb baj volt az, hogy az egyiknek óriási kalaptolla (valami óskori madárörvász) folytonosan a jobb, a másiké pedig a bal fülemet csiklandozta az egész első felvonás alatt. Felvonás után kénytelen voltam más helyre ülni. Szerencsére találtam egy olyan helyet, mely előtt üres szék volt.

De alig ültem néhány pillanattal új helyemen, midőn egy elkésett hölgy gömbölyödött be a terembe és vizsga szemekkel kerestett magának ülőhelyet. Szemei az előttem levő üres széken akadtak meg. Meghült bennem a vér. Bleriot monoplánja volt a fején, melynek szárnyait méteres fekete bársonymáslík képezték. Elejém telepedett le.

Végem van, elvesztem! mormogtam magamban s önkéntlenül a hajtóerőt szolgáló motort, az indítókeréket, meg az elhasznált benzint püffögő csövet kutatták a hölgyön szemeim. És bár az indító-kerék nyugodtan maradt, a motor sem kattogott s a benzincső sem püffögött, a monoplán szárnyaitól nem láttam az előadásból semmit.

Tudva, hogy a hölgyek jobb belátására, könyörületére és igálmára, valamint a hatóság közbelépésére ebben a kérdésben nem számíthatok, egy sötét, de a mozi fejlődésének történetében nagyszabásu terv érlelődött meg bennem s ez: **összeesküvés a női kalapok ellen.**

Már meg is alakítottam a „Huszonegyek öllöző társaság”-át. (Mint újságíró, már ugyanis kiváltam.) Csakhogy ezutal az ollózásnak más a célja, az t. i., hogy a mozielőadás alatt, midőn teljes sötétség borul a nézőtérre, az ollózó társaság minden tagja, aki előtt állatseregletes, virágkertesztés, vagy blieriot-gépes kalapu hölgy ül, — ollójjával kilátást nyit magának a mozi kitesztett vásznához.

Igy reményünk van arra, hogy néhány hét múlva a hölgyek vagy kalap nélkül, vagy kecses főkötőcskékből élvezik a mozit és hajják nekünk is élvezni. S ez utóbbi, t. i. a főkötő — a farsangi időre való tekintettel — kívánatos is volna az öregedő „hajadonok”-nak.

Véres csendőrszurony.

Hasbaszurták a csendőrök.

— Saját tudósítónktól. —

Varga Bertalan József 25 éves csesztregi legénynek sok baja volt a csendőrökkel. Duhaj, kötekedő természetű legény volt, aki nem igen akart magánál nagyobb urat ismerni. A csesztregi kormcsák gyakran voltak hangosak Varga duhajkodásaitól, aki virtuskodásával állandóan dologot adott a csendőröknek. De Varga a csendőrt sem respektálta, sőt mióta egy Papp nevű csendőrt kidobott a korcsmából s ezért börtönben is ült, többször megütötte a csendőröknek, hogy leszámol velük. Ez az ádáz gyűlölete a csendőrök iránt, vasárnap este egy véres drámával nyert befejezést: Varga Bertalan József megtámadta a csendőrt, mire ezek fegyvert használtak és a duhaj legényt leszurták.

Varga Bertalan József vasárnap este is egyik

csesztrei korcsmában mulatott. Ugy 9 óra tájban a legény elbucszott a korcsmabeliekől és két barátjával, meglehetősen ittas állapotban — az utcán nagyokat kurjongatva — hazaindult. Egyszerre az egyik utcakarson szemben találtak magukat két csendőrről: Mikheller Lajossal és Horváth Jánossal. A csendőrök csendre intették a legényeket, mire azok elhallgattak és szó nélkül tovább mentek.

Varga nemskóra azzal bucsuzott el két társától, hogy hazamegy lefeküdni. De valójában egy husángot szerzett valahonnan s az egyik utca egy sötét pontján — amerre a csendőröknek kellett elhaladniok — lesbe állott. Nem sokáig kellett várnia. Mikor a csendőrök egészen közel értek hozzá, Varga a husángot ütésre emelte és rájuk kiáltott:

— Most leszámolok veletek!

Az egyik csendőr, Horváth János, ügyesen kivédte az ütést, míg a másik, Mikheller Lajos ugyanekkor lekapta válláról a fegyvert és annak szuronyát Varga hasába döfte. A szurony tizen-nyolc centiméter mélyen hatolt a legény testébe, aki a rettenetes fájdalomtól elordította magát, vad futásnak eredt. Mintegy száz lépésnyire szaladhatott, ott egy istállóban rejtőzött el a csendőrök elől. Az istállóban a nagy veresztéstől csakhamar rosszul lett s elvesztette az eszméletét. A házbeliek figyelmesek lettek a nyögésére, kimentek hozzá s a lakására szállították, ahova még az éjszaka folyamán elhívták hozzá Sztanovszky Nándor dr. csesztregi körorvost, aki bekötözte rettenetes sebeit.

Másnap Boro s Lajos zalaegerszegi csendőrfőhadnagy Csesztregre érkezett, hogy a csendőrököt kihallgassa. Ugyanekkor a székesfehérvári hadbírósgát két tisztje is kiszállt a községben, hogy megállapítsák, jogos volt-e a fegyverhasználat. A polgári hatóság részéről Bíró Lajos alsólendvai kir. járásbíró hallgatta ki a legényt.

Varga sérülése olyan súlyos, hogy halálát minden percére várják.

HIREK.

Levél jött messziről...

Levél jött messziről, nagy Magyarországra,
Nagy Magyarországnak kicsi falujába;
Szép ifju asszonyok lett a levél írva,
Szép ifju asszonyka bontja a levelet,
Örömkönnyet írva.

Karcsu teste remeg, lüheg forró keble,
Madárrá változni mostan ugy szeretne!
Mint a szive vágya, olyan gyorsan szállna,
Tengereken át, a párja keblere
Idegen országba.

Bontja a levelet édes vágyai, kedvel,
Tudja, hogy telve van forró szeretettel...
Jaj, de mi az? belül gyászpécsett van rajta!
Fekete a pécsett, de halovány lett az
Ifju asszony arca...

Azt írja, ki írta, hogy Amerikába'
Hárminc magyar fölött beomlott a bánya...
— Minek mondjam tovább? Alig kelt a hajnal:
A kicsi faluban lélekharang csendült
Bucsuztató hanggal.

A tengeren túlra erről hirt nem írnak,
Kinek is írának: a távoli sírnak?...
...Temetik, temetik a sír hideg árkat,
Szép ifju menyecské a csillagok között
Oleli a párját...

(Váczkisujfal) **IFJ. REVERENCICS ISTVAN**

Eddig nem létezett,

hallatlan arányokban növekedik Zalavármegyéből a kivándorlás. Most már nemcsak Amerikába, hanem Németországba is százas csoportokban menekül a nép. Zalamegye veresztéseit évről-évre konstatálják a sorozásokon, az utolsó hónapokban pedig látták a póruljártak és elfogott szökevények nagy számából a határrendőrségek. A bajt maga a belügyminiszter olyan mélyenfekvőnek, annyira meggyökeresedettnek látja, hogy sorompóba állítja a kivándorlás ellen

a társadalmat is. Most újabb körrendeletet intézett a törvényhatóságokhoz, amelyben olyan eszközök kitalálására és megtételére szólítja föl, amelyek csökkenthetnék a kivándorlást. A miniszter azt ajánlja, hogy a hatóságok alakítsanak bizottságokat, amelyek a kivándorlás okait iparkodjanak kideríteni és legváltozatosabb eszközökkel hassanak a népre a kivándorlás megakadályozására.

Zalamegyében valóban nagy a szükség a kivándorlás elleni küzdelemre. Eddig csak csendőri, szolgabírói érvekkel próbálták meggyőzni a népet a kivándorlás veszedelmeiről, ez a változatos fegyver azonban csődöt mondott minden erélyével, furfangjával együtt. Következik a társadalmi akció, amely pedig semmi eredménnyel nem kecsegtethet. A kivándorló nép Zalamegye legszűkebb rétegeiből kerül elő a maga roppant tömegével, ehhez a réteghez azonban nem érnek el a megye vezető társadalmi körei. Lesz hát legfeljebb egy kivándorlási bizottság, egy elnökkel, két alelnökkel, három jegyzővel, egy főtitkárral, pénztárossal, ellenőrrel, husz-harminc dísz- és örökös taggal. Lesznek új címek, új semmittevésük és lesznek valószínűleg busás tiszteletdíjak. És végül lesz kivándorlás is, és lesz mindaddig, amíg nem új munkaalkalmak létesítésével és olcsó földdel, hanem társadalmi akcióval akarják a nyomorogó czerk kivándorlást megakadályozni...

— **Alsólendva köszönete.** Alsólendva nagyközség előljárósága a múlt héten a következő jegyzőkönyvi köszönetet kézbesítette szerkesztőnknek:

111—914. sz. Alsólendva nagyközségtől.

Kivonat

Alsólendva nagyközség képviselőtestülete által 1914. jan. 10-én tartott gyűlés jegyzőkönyvéből.

Tárgy: Mattyasovszky Vince előterjesztése a Hadik-mumia ügyében.

Véghatározat:

Mattyasovszky Vince a Hadik-ügyben kiküldött bizottság nevében a mumia megőrzése és feltartása ügyében részletes jelentést terjeszt elő. — Javasolja, hogy a még fentmaradt 497 kor. 46 fillért a község saját kezelésébe vegye és ezen összegből tegyen egy 150 koronás misealapítványt azzal a kikötéssel, hogy az alapítvány kamataiból Hadik Mihály emlékére Szent Mihály napkor mise tartandó.

Javasolja továbbá, hogy **Oszeszly M. Victor** lapszerkesztő urnak az összeg összegyűjtése alkalmával kifejtett buzgó és fáradtság munkájáért szavazzon köszönetet a képviselőtestület.

A képviselőtestület a jelentést egyhangulag tudomásul véve elhatározza, hogy a 497 kor. 46 fillért saját kezelésébe átveszi, a misealapítványra vonatkozó javaslatot elfogadja és **Oszeszly M. Victor** urnak buzgó és fáradtság munkájáért köszönetet szavaz.

Kivonat hitelesül: **Grassanovits** főjegyző.

— **Antai Gábor** meghalt. A Dunántul református vallású közönségének súlyos gyásza van. Antai Gábor főrendiházi tag, a dunántuli református egyházkerület püspöke a múlt héten komáromi palotájában elhunyt. Az egyházfejedelem hosszabb idő óta betegeskedett már, gyomor-bajartámadt, amelyet műtétnél sem lehetett alávetni. Antai Gáborban a liberális meggyőződések és az ország gazdasági és szellemi előrehaladásának egyik nagytekinthető harcosa veszett el, aki nemcsak állásának súlyával, hanem egyéniségének minden komoly tudásával foglalt állást a magyar közélet fontosabb kérdéseiben. Antai Gábor régebben tagja volt a parlamentnek is, a pápai kerület 22 éves korában választotta meg először követének. 1896-ban lett komáromi püspök. Azelőtt ácsi lelkész volt. Pénteken temették el.

— **Halálozás.** Dombraédi Nagy Gyula nyug. m. kir. oszondőrezredes, volt zalaegerszegi századparancsnok, 50 éves korában a múlt héten Szegeden elhunyt.

— **Közgyűlés.** Az alsólendvai Függetlenségi Olvasókör f. hó 11-én délután a Tuske-féle vendéglőben levő saját helyiségében tartotta meg az évi rendes közgyűlését. A gyűlés — melyen dr. Józsa Fábán elnököt — az új tisztikart a következőképp választotta meg: Elnök lett dr. Józsa Fábán, alelnökök Bíró Lajos és Teke Dénes; választmányi tagok: Neubauer József, Marton Kálmán, Koutnyek Ferenc, Brackó Géza, Geccsényi Lajos, Szanzer János és Bellovits Antal. Ellenőrt, pénztárost, háznagyot, jegyzőt a választmány kebeléből választották.

— **Sikosak a járdák.** Amit alább megírunk, az a háztulajdonosokra és előljáróságra egyaránt vonatkozik. Sikosak és söpretlenek a járdák s ezért nemcsak a háztulajdonosokat, de az előljáróságot is hibáztatjuk. Az előljáróságnak kötelessége volna ellenőrizni, vagy ellenőriztetni, hogy a házak eleje elég tiszta-e, nem érheti-e a járókelőket valami veszedelem a felhíntetlen, sikos aszfalton? Még jól emlékszünk rá, nyáron az egyik rendőr a szemünk láttára zavart le az aszfaltról egy gyermekocsit toló cselédleányt, azzal, hogy „az aszfalton nem szabad kocsi tolni.” Talán ilymódon a háztulajdonosokat is ellenőrizhetnék és figyelmeztethetnék kötelességeikre. S ahol a figyelmeztetés nem használ, ott az előljáróság alkalmazzon pénzbüntetést. Mert csak nem kívánhatja senki, hogy egyik-másik háztulajdonos hanyagsága miatt a lábunk és nyakunk épségének kockázatása nélkül ne léphegünk ki az utcára?!

— **Kereskedők az újévi ajándékok ellen.** Az alsólendvai kereskedők — egy kivételével — szerződést kötöttek a héten arról, hogy többé nem osztogatnak se naptárt, se egyéb ajándékot újévkor. Ehelyett a roppant költséges és céltalan szokás helyett inkább jótékony célra adnak bizonyos összegeket újévkor.

— **Felülfizetések kimutatása.** Az alsólendvai Önkéntes Tűzoltó-Egyesület f. hó 10-én rendezett táncmulatságán felülfizetni sziveskedtek:

Fuss F. Nándor 20 kor., Pollák József, Bíró Lajos 10—10 kor., dr. Wollák Adolf 6 K 80 fill., dr. Józsa Fábán, dr. Laubhaimer Oszkár, Vermes György 6—6 kor., Bittera Béla, Gallits Tamás, Hungaria Ernyőgyár. Ivanits György, Marton Kálmán, Pollák Emil 5—5 kor., Ferency József, Schwacz Ad. Arnold 4—4 kor., Benedikt Jenő (Csáktornya) 3 kor. 60 fill., dr. Brünner József, dr. Gefferth Elek, Gängel István, dr. Nábráczky Hajós Béla, Strauss Adolf 3—4—340 korona, Kiss Dénes, dr. Kiss Elemér, Kövessy N. (Budapest) 3 kor., Toplak János 2:60 korona, Reiter Ernő, Szimák József, dr. Strasser Armin 2:40—2:40 kor., Arnstein Benő, Baranyay Béla, Bellovics Antal, Brünner Béla, Engel Lajos, Fehér István, Fényes Vilmos Freyer Lipót, Gombosy és Wendl, Kúronya József, Koutnyek Ferenc, Kaufmann József, Neubauer József, Plauder János, Somogyi Imre, Matyasovszky Vince, Teke Dénes, Szirkay István, Tivadar Ferenc, Vidóczy Ferenc, Wortmann Armin, Id. Oriás János, Ag István 2—2 kor., Ihrig Vilmos, 1:80 kor., Bizer István, Balkányi Ernő, Ascherl József, Koller János 1:40—1:40 kor., Csohán Sándor, Sipos Lajos 1:20—1:20 kor., Ecker Pál, Fülöp József, Mosonyi Gyula, Simonka János, Tóth Pál 1—1 kor., Antauer Lajos 80 fill., Horváth Kálmán, Megla Tamás, Németh György, Slápsi János 40—40 fillér.

— **Az ipartestület mulatsága.** Az alsólendvai-hosszafalui ipartestület részben az elagott iparosok alapja s részben saját pénztára javára, február hó 1-én a Korona-szálló nagytermében zártkörű táncmulatságot rendez. Kezdete este 8 órakor. Belépti-díj személyenkint 1 kor., családjegy 2 kor. 50 fillér. Felülfizetéseket köszönettel fogadnak és hirlapilag nyugtáznak.

— **Vágóhidak tisztogatása.** A kereskedelemügyi miniszter a vágóhidak tisztántartását illetőleg rendeletet adott ki, amely szerint a vágóhelyiségben a megtisztított vágószerszámokon kívül mást tartani nem szabad. A vágás világos ruhában végzendő s a használatban volt ruhát

külön helyiségben zárt szekrényben kell tartani. Elrendelte továbbá, hogy a közönségnek tiszta, nyomdafesték nélküli papírosban szabad csak a húst kiszolgálani.

— **Esküvő.** Dr. Vitéz Gyula helybeli ügyvéd és Oroszváry Rózsi urhölgy f. hó 19-ére kitűzött s a nagykanizsai ág. ev. templomban végbemenő esküvőjüket — közbejött akadályok miatt — e hó 24-ére halasztották.

— **Színészet.** Kiss Árpád szinigazgató jól szervezett társulatával tegnap kezdte meg működését Keszthelyen.

— **A tanítók személyi pótléka.** Az 1913. év előtt eltöltött szolgálati idő beszámításából származó személyi pótlékok a miniszter úgy állami, mint más tanítók részére már megállapította és ezen a címen félmillió koronát utalványozott. Az értesítéseket megvényként dolgozzák föl. A miniszteriumban azt hiszik, hogy az értesítések elkészítése két hónapig fog tartani.

— **Nem pártolják a tánciskolát.** Mint halljuk, Adorjáné Mayersberg Frida urasszony a városunkban megkezdett tánckursusát — a tanulók kevés száma miatt — el akarja halasztani márciusra. El is hisszük, hogy Alsólendván nem érdemes megtartani a kurzust akkor, amikor Csáktornya — az alsólendvai 32-vel szemben — 108 tanítványa van. Pedig kár, mert ez is egy kis alkalom lett volna, hogy az unalmas téli estéken kellemesen szórakozhassunk. Ha azonban — mint Mayersberg asszonytól halljuk — 40–45 tanítványa lenne, rizikó nélkül tarthatna tánciskolát, de 32 növendékkel nem. Pedig azt hisszük, hogy Mayersberg Frida, akit évek óta előnyösen ismerünk, inkább megérdemelné a támogatást, mint egy soha nem látott, nem hallott, ismeretlen táncmester, akiben többnyire csalódnai szokott a közönség.

— **Farsang Szentgyörgyvölgyön.** Szentgyörgyvölgy és vidéke asztaltársasága január hó 31-én a Waltersdorfer-féle vendéglőben, a községi és körjegyzők árvaházának alapja javára, társasvacsorával egybekötött zártkörű táncmulatságot rendez. Kezdeté este 6 órakor. Belépti-díj 2 korona.

— **„A lélekufarok.”** A helybeli Uránia-moziban ma délután és este bemutatásra kerülő műsor valóságos szenzációszámba megy. Egy remek kétfelvonásos dráma, „A lélekufarok” kerül színre, melyet egy szintén igen hatásos sláger, „Az odvas fánál” követ a mai, hat pontból álló, rendkívül tartalmas műsoron. „A lélekufarok” meséje röviden a következő: Szilvia és Totó testvérek voltak és korán árvaságra jutottak. Édesatyjuk azonban dús gazdag ember lévén, Szilviának nagyobb összegű pénzt, Totónak pedig nagykiterjedésű birtokot hagyta. A két árva gyámja, Croixmört ügyvéd az árvák örökségét megakarja kaparítani olyképen, hogy Szilviát nőül akarja venni, Totót pedig szeretné láb alól eltenni. E célból udvarol Szilviának, de eredménytelenül, Totót pedig elraboltatja, hogy nyomorékká téve koldusnak nevelje. Szilvia azonban rájön a gázságra és vőlegénye, André segítségével a gaz Croixmört és társait leleplezi s a hatóság kezére juttatja.

— **Agyonverték egy cigányt.** A zsenei cigánytábor pénteken délután nagy verekezésnek volt a színhelye. Az üstfoltozó cigányok, akik már évtizedek óta csendes békességben élnek a tanyán, valami felett összekülönböztek. A verekezés hevében egy Rostás Pál nevű cigányt borzalmasan összeverték. Rostás súlyos sebeivel kocsiján Zalaegerszegrre akart menekülni, a hol rokonai tanyáznak, de utközben egy major közelében annyira rosszul lett, hogy elveszítette az eszméletét. A major lakói leemelték a kocsiról s ápolás alá vették, de a cigány nemskára kiszvenedett.

— **Nem vigyázott rá nevelő.** Szenszár Lajos 3 éves szentmargithgyi gyermek, amíg szülei mással voltak elfoglalva, a konyhában egy forró vízzel tett edényt magára rántott. Annnyira fűszécségt, hogy nemskóra meghalt.

— **Jégeső télen.** Zalabérből jelentik, hogy ritka eseménynek volt színhelye csütörtökön a határ. Este hat óra felett jégeső kezdett esni, amely öt-hat percig tartott. Az egyes jégdarabok keményen kopogtak a hóban, úgy, hogy néhány perc múlva úgy nézett ki a föld, mintha villával szurkálták volna össze a havat.

Az Olvasóhoz!

A folyó évben az „Alsólendvai Híradó” tizenkilencedik évfolyamába lépett. Tizenkilencedik éve szolgáljuk a közügyeket, tizennyolc éven át kitartással és a főlkön telhető buzgalommal szolgáltuk a közjót. Nem egyes külön osztályoknak érdekét, hanem mindenkoron a fejlődésre, haladásra praedestinált Alsólendva város és vidéke egyetemének érdekeit tartottuk szem előtt. Így volt ez a múltban és így lesz a jövőben is.

A politika nem kényerünk és ezért soha nem is foglalkozunk vele. Mi azt hisszük, hogy a vidéki olvasóközönség finomultabb érzékét és igényeit a vidéki lap politikája nem bírná kielégíteni, hiszen a fővárosi lapok naponta elég bőven foglalkoznak az újabbnál újabb politikai eseményekkel.

Annál nagyobb súlyt helyezünk arra, hogy közgazdasági és társadalmi cikkeink amint eddig, úgy a jövőben is a legteljesebb mértékben szolgálják a közjót. Gondoskodunk arról, hogy hírvonatunk az események pontos leírásával a legújabbat és minden tekintetben megbízható nyújtson. Lapunk szépirodalmi része pedig — reméljük, — hogy a jövőben is mindenkoron csak élvezetet nyújt az olvasóközönségnek.

Amikor egy újabb évfolyamba lépünk, bizalommal kérjük Lendva és kies vidéke olvasóközönségének támogatását, mert a mi munkánk csak úgy lehet eredményes, ha a lap előfizetésével módot nyújt az olvasó a fejlődéshez, a minek rendületlen hívei vagyunk.

Lapunk előfizetési árának csekélyége pedig, reméljük olyan, hogy mindenki elbirja könnyen annak terhét és mindazok, akik eddig tehették volna, de nem voltak tagjai előfizetőinknek, ezután belépnek ezek sorába.

Az Alsólendvai Híradó előfizetési ára:

Negyedévre	2 kor.
Félévre	4 kor.
Egész évre	8 kor.

Az „Alsólendvai Híradó” szerkesztősége és kiadóhivatala.

— **Halálos végű fogadás.** A zalahosszúfalui országúti kocsmra ivója hirtelen halálnak volt a színhelye szerdán este. A kocsmában, többek társaságában mulatott Vidákovics Lukács, egy jómodu hosszúfalui gazda. Ivás közben Vidákovics virtuskodni kezdett, hogy több bort megiszik, mint két másik ember egyittve. Neki is látott erősen az ivásnak, de egyszerre rosszul lett fogta el, arca vérvörös lett, a következő pillanatban haláltohalvány ábrázattal és merev kintettel esett le a szoba padlójára. Megremült társai hozzáugrottak, felemelték, de már nem lehetett segíteni rajta, halott volt. A boncolás megállapította, hogy a halálát szívészélhűdés okozta.

— **Szerencsétlenség a Balatonon.** Borzalmas szerencsétlenség történt a Balatonon a zalamegyei Szigliget közelében. Egy nagy csapat gyerek — fiuk és lányok egyvesen — azzal szórakozott, hogy hosszú szántalpakat erősítettek a lábukra és azon siklottak tova a tó tükörsima jégén. A ski-sportolók között voltak Szabó Miklós és Timár Gábor tizenhárom éves gyerekek. A két fiu egyszerre kivált a többiek közül és messze bement a tó közepe felé. Már Lábdí felé jártak,

mikor a többiek észrevették, hogy a két gyerek alatt beszakadt a jég és elmerültek a vízben. Tóth József és Tóth Rafael 16—17 éves fiuk botokkal és kötelekkel utánuk mentek, hogy kimenték őket. A két fiu egymás kezét fogva szaladt a jégen, már-már elérték az ingó, himbálódzó jégtáblák közt vergődő két gyermeket, mikor ő alattuk is beszakadt a jég és őket is elnyelte a Balaton. Mind a négy gyermek ott lelte halálát. Holtestüket eddig a legszorgosabb kutatás dacára sem lehetett megtalálni.

— **Főlemelték a szénkéreg árát.** A zalamegyei szőlőbirtokosokat fölötté érdekli ügyben intézett leiratot a miniszter a zalamegyei gazdasági egyesületekhez. A földművelésügyi miniszter rendlete értelmében 1914. év január hó 1-től a filoxera ellen való védekezésre használt szénkéreg árát 2 koronával felemelte, tekintve azt, hogy a szénkéreg forgalomba hozatalára a kincstár évente tetemes összeget ráfizetett. Eddig kezelési költségekkel együtt 1 métermáza szénkéreg ára 34 korona 20 fillér volt, 1914. január 1-től 1 métermáza ára 36 korona és 20 fillér lesz.

— **Megszüntetik a gazdasági tudósítói állásokat.** A legutóbbi miniszteri tanácskozás eredményeként a kormány megszünteti a gazdasági tudósítói állásokat. A megszüntetés oka, hogy a kormány takarékoskodni kíván és hogy a tudósítók ellen sok panasz merült fel. Am elfelejtik, hogy a panaszok mindig azt hangzották, miszerint a tudósítók nem szolgálják kellően a magyar közgazdaság érdekeit, mert rendszerint nem a gyakorlati élet terén működő szakemberek kaptak tudósítói megbízást.

— **Rózsa Sándor akart lenni.** Geise és Morgánypuszta között a postát egy lovaslegény közveit. Három nappal ezelőtt a legényt egy tizenöt éves gyerek állította meg az országúton, a kezében forgópisztollyal és fejszével. A gyerek a legényt leszállította a lováról, amelyre aztán ő maga ült fel és elvlogoit. Gelszsziget községben betért a kocsmároshoz és mellének szeggezve a forgópisztolyt, betyáros tempóval ripakodott rá:

— Bort ide!

A kocsmáros azonban nem ijedt meg a fiatal betyártól és kiűtötte kezéből a pisztolyt. A fiu erre Magyarszerdahely irányában elszaladt. A kocsmáros felkapott a betyár hátrahagyott lovára, de már nem tudta megfogni. Jelentést tett az estről a szerdahelyi csendőrfőrsnek, mely a löködtöt kétnapi nyomozás után elfogta. Mikor megkérdezték tőle, hogy miért kötötte el a lovat, azt felelte rá, hogy Rózsa Sándor akart lenni.

Az Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár hetibefizetési betét- és előleg-üzletágának XVII. csoportját 1914. február 4-én nyitja meg.

Az Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár Igazgatósa.

— **Rejtélyes hulla.** Özv. Kovács Józsefné kisbajomi asszony szombatn feggel, midőn fia szülőjébe ment, a szülő végében egy lakatlan kunyhóban egy idősőbb nő holtestére akadt. A holtest, mely mintegy hét nap óta lehetett a kunyhóban, teljesen meg volt fagyva. Hogy ki a szerencsétlen, még nem lehet tudni.

— **Meghalt a pálinkától.** Zalaszálfaluból jelentik: Borzalmas tréfának lett az áldozata Oláh Mihály 18 éves cigányfiu. Társai behurcol-

ták egy kocsmába és ott csupán tréfából addig itatták pálinkával, amíg lefordult a székéről. Másfél liter pálinkát itattak meg vele s ettől annyira rosszul lett, hogy orvost kellett hívni, aki előtt alkoholmérgezés következtében néhány órai retentetes szenvedés után meghalt. A kir. ügyészség a gonosz tréfa szerzői ellen megindította az eljárást.

— **Az arany cipő.** Sebők Zsigmond, a macskörténetek hírneves szerzője, a gyermekek kedves írója, új regényt ír „Az arany cipő” címmel a budapesti gyermek életéből. A pompás regény közlését újkor kezdte meg a Jó Pajtás s ugyanott kezdődik Benedek Elek Oh szép ifjúság című meghatározó szép regénye is. Mindkét regény máris a legnagyobb érdeklődést kelti, ezek az ifjúsági irodalom szenzációi ebben az új évben. Sebők Zsigmond és Benedek Elek képes gyermeklapja január 11-iki számában a két regényen kívül közli még Benedek Elek és Benedek János verseit, Rudnyánszky Gyula egy elbeszélését, Szemere György elbeszélését, Keményfi Jenő képét, Abraham Ernő cikkét, a norvégiai téli sportokról, Zsiga bácsi mókáját. A rejtvények, szerkesztői zenetek egészíti ki a szám gazdag tartalmát.

A Jó Pajtás-t a Franklin-társulat adja ki; előfizetési ára negyedévre 2 korona 50 fillér, félévre 5 koronai egész évre 10 korona. Egyes szám ára 20 fillér. Előfizetéseket elfogad és mutatványszámokat küld a „Jó Pajtás” kiadóhivatala Budapest, IV., Egyetem-utca 4.

— **Öngyilkosság.** Boros Lajos 23 éves tapolcai asztalossegéd szülőinek lakásán halántékon lőtte magát. Tettének oka ismeretlen. Életveszélyes sebesülésével a budapesti Rókus-kórházba szállították.

Szerkesztői üzenetek.

B. Elfrida, Budapest. Máskor is szívesen látjuk ilyen szépen megírt dolgokkal.

K. L. Kettő bevált közülök. Ezek sorra kerülnek. **Väckisujfallu.** A másik is jön. Szervusz!

Több munkatársunkat, kik di. tanulóink kapják lapunkat, de hónapokon át nem adnák életjelet magukról, kérnünk kell, hogy gyakrabban keressenek fel bennünket dolgozataikkal.

Nyugalmozott csendőrök,

vasuti, postai és községi altisztek, kis-kereskedők, kézművesek és földmivelők, egyáltalában **megbízható egyének**

Alsólendván és Zalamegye összes községeiben egy különösen jól bevett háztartási cikk eladása

által jó keresetre tehetnek szert. Használhatóság esetén fix javadalmazás. Ajánlatok „Megbízható 2.” alatt Zalamegyeség, poste restante kéretnek.

Lapunk kedvezménye!

Nem kiméve a rendkívül nagy anyagi áldozatot, sikerült szerződéses viszonyt létesítenünk a 20 év óta fennálló, népszerű és az egész országban elterjedt „**HÁZTARTÁS**” Magyar Aszszonyok Lapja kiadóhivatalával, melynek értelmében

lapunk minden olvasója a „Háztartás”-t évi 12 kor. előfizetési ár helyett 10 kor.-ért, félévi 6 kor. előfizetési ár helyett 5 kor.-ért, negyedévi 3 K előfizetési ár helyett 2:50 K-ért

kapja. Külön kedvezményül mindazon olvasóink, akik **legalább félévre fizetnek** elő a „Háztartás”-ra, **minden ráfizetés nélkül, ingyen és bérmentve** megkapják a „**HÁZTARTÁS KÖNYVTÁRA**” most megjelent pompás 20 kötetét.

A „Háztartás” mindent felölel, ami egy aszszonyt érdekel. Divat, Kézimunka, Hasznos tudnivalók, Gyermekszoba, Kertészet, Egészség, Szépség, Falusi major stb. rovatai megfigyelésre méltó ezernyi tanácsokkal szolgálnak, „Könyha” rovata pedig rendkívül sok kipróbált ételreceptet tartalmaz. — A **Kürtty** Emilné szerkesztésében kiváló gondallal szerkesztett dústartalmu illusztrált folyóirat havonta háromszor jelenik meg. — Ingyenes mutatványszámot kívánatra készséggel küld a „Háztartás” kiadóhivatala, Budapest, II., Margitkörtút 5/B.

Az előfizetések az „Alsólendvai Híradó” kiadóhivatalába küldendők.

6050

közj. hit. bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól igazolja, hogy a

KAISER-féle Mell-Karamella három fenyővel

rekedtség, hurut, elnyálkásodás és gőrcsős köhögés

ellen legbiztosabban használhatók.

Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozban 60 fillérért

kapható Alsólendván **Fuss F. Nándor** gyógyszerteráiban.

*-45

Hirdetések jutányosan felvétetnek e lap kiadóhivatalában

Legszébb színes szekrénypapír
legolcsóbb árban
 kapható
Balkányi Ernő üzletében
 Alsólendván.

Képes Hét
100
Kötetes Könyvtára

vászonkötéses kötetait az előfizetők 50 fillér ráfizetés ellenében

Ingyen és bérmentve kapják meg.

Falk, Geijerstam, Gorkij, Krudy, Dóczy, Szomaházy, Szemere György stb. hírneves írók műveinek gyűjteményes kiadása.

Minden hónapban egy kötet.
 A KÉPES HÉT előfizetése 6 hónapra 6 kötettel együtt 8 korona.
 Kiadó: Budapest, V., Visegrádi-u. 8.

Az Alsó-utcában egy csinosan butorozott szoba kiadó.
 Bővebbet özv. Guttmannénál.

Az Alsólendvai Takarékpénztár Hetibefizetési betét- és előleg-üzletágának XV. csoportját

1914. évi február hó 12-én nyitja meg.

Az Alsólendvai Takarékpénztár Igazgatósága.

MIELŐTT SZŐLŐVESSZŐT, SZŐLŐOLTVÁNYT, BORT,

gyümölcs- és diszfát

vásárolna, a saját érdekében kérje legújabb képes árjegyzékünket, a mely mindenkire nézve sok hasznos tudnivalót tartalmaz.

Pontos cím:

SZÜCS SÁNDOR FIA

szőlőoltványtelep és bortermelő részv.-társ.

BIHARDIÓSZEG. 10-1

Vakító, pompás fényt adó, legjobb gyártmányu, igen csinos

Villamos zseblámpák

ugyszintén a legjobbnak talált Heliophorbatteria és körték

rendkívül olcsó árban kaphatók BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében Alsólendva.

Kiváló új fajborok!**MEGHÍVÁS.****Ó-borok nagy választékban!****Visontai és Mátrahegyaljai Szőlőtelepek Borértékesítő Részvénytársasága**Elnök: Nagyméltóságú Dr. Kállay Zoltán v. b. t. t., Hevesmegye főispánja. Igazgatóság székhelye: **GYÖNGYÖS**, (Főtér, Luby-ház, Új bankpalota). Postafiók 1. sz. Telefon 99. sz. Sürgőnyezim: Visontamátra.**Ó 1908—1911. évfáratu és új FAJBOROK.**
Pecsenye-, csemege-, szamorodni- és asszu-borok.**Hazánk legnagyobb termő hegyi oltvány szőlőtelepei:**
Beültetett terület 540 hold. Évi termés 12,000 hectoliter.

A t. vendéglős urakat meghívjuk szőlőtelepeink pincészetének megtekintésére. szükségletük méltányos árbani, idejekorán való biztosítása céljából.

10-9

BORFAJOK: Mézes, Ezerjő, Rizling, Furmint (Som), Hárslevelű, Muskát-Otonell, Chasselas, Kövidinka, Pozsonyi, Erdei, Mustos, Madelaine, Kadarka, Otello, Oportó, Burgundi, Kabinet.Zala-, Vas- és Somogy megyei képviselő: **Polgár Dávid és Társa** urak Budapest, I., Fehérvári-ut 39. Telefon 144—14.Előfizetőink ingyenes
hirdetés-rovata.**Ipar és kereskedelem**Előfizetőink ingyenes
hirdetés-rovata.**HELYBELIEK:**

ARNSTEIN BENŐ fűszer-, festék-, csemege-, liszt-, vetemény-magvak, ugyszintén norinbergi-, üveg- és porcellán-kereskedése. Deszka-, épületfa-, szénraktár

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindenemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.
BECK MIKSA sütődéje a Főuton (saját ház).

BORS ISTVÁN kötélgyártó.

BLAU SÁNDOR vasúti vendéglője az állomásnál.

BLAU és BARTOS rőfősáru- és készruha-üzlete.

BECK OSZKÁR fodrászterme Főut, Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasúti-utcában

ERMÉNYI JÁNOS hábsütő és mézeskalácsos.

EPPINGER SAMU téglagyáros és gőzmalomtulajd.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT norinbergi-, diszmi-, üveg-, porcellán-, vegyesáru- és csemegekereskedése.

Ózv. FARAGÓ ISTVÁNNÉ borbély- és fodrász.

FEHÉR ANTAL köröm- és kocsi-kovács.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, csemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GREGORENCICS JÓZSEF szikvizgyára. Kivá-

natra szikvizet vidékre is szállít.

GROSZ FERENC bérkocsi-vállalata.

GÖNCZ GÁBOR pékmester

Ózv. GÁLLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő

GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

KLEIN DÁVID szállítási (spediteur) vállalata

KANCAL JÓZSEF vendéglője a Kanizsai-utcában

LEVÁRT JAKAB hentesáru-készítő, Szentjános-u.

LEVASICS FERENC építőiparos.

MAYER ÖDÖN órák és ékszerész. Nagy raktár

china-ezüst árukbán.

MAURER FERENC szobafestő és mázoló.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb

választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gazdasági

gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MURCSICS LAJOS építőiparos.

NEUBAUER ANDRÁS „Korona” nagyvendéglője

NÉMETH PÁL épület- és géplakatos.

NÉMETH ERNŐ borbélyüzlete Főut, Beck-f. házban

PÖLLÁK LAZAR nagykereskedő. Dohány és

szivar nagy-árúda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.

PANDUR LAJOS szoba- és tisztelő, épület- és

butor-mázoló

„SCHRANTZ-ÁRUHAZ” (Alsólendva, Templom-
tér, dr. Filkor-féle ház) legelőcsőbb bevásárlási

forrás rőfős-, rövid- és divatáru-cikkekben.

REICHENFELD LAJOS mészáros és hentes, Főut

SINGER IZSÓ bórkereskedő és szikvizgyáros

SIPOS DANIEL elsőrendű uriszabó (Főut).

SIPOS LAJOS épület- és műbádogos.

SIMONKA JÁNOS szíjgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

Ózv. TUSKE FERENCNE vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TERSZENTYÁK ISTVÁN kőfaragó és szobrász.

Kész sirkőraktár, Szentjános-utca

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és

cement-raktára és cement-áru készítése.

TOMKA GYÖRGY vas- és fűszerkereskedése

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyenélad fás és zöld

szőlőoltványokat a legjobb bor- és csemege-fajokban

WORTMAN BENŐ rőfős- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárukereskedése és Kobrak-
féle cipő raktára

WALTERSDORFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávék.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű férfi-szabó.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszafalu.

BUKOVECZ PÉTER kereskedő Kebelesztárton

CSEKE KÁROLY esesztrég-paraszai gőzmalma.

DOMA JÓZSEF vendéglős Lendvasárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédcis.

FÖLDES MÓR „Royal”-kávéháza Csáktornya.

FRANKÓ GÉZA vendéglős Lendvaerdő (Renkőc)

FLESCH MANÓ vendéglős Rédcis.

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.

GÁL JÓZSEF molnár Petesháza.

GREGOR JÁNOS molnár Muraszterdahely.

GAÁL SÁNDOR, a rédcisi hengergőzmalom bérője

GRUBER FERENC gőzmalma Göntérháza.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

IVANICS FERENC ácsmester Hosszafalu.

JERICIS IVÁN ácsmester és kutszivattyu-berende-
zési vállalkozó Murahely.

„KÖZPONTI” szálló Gödöllő.

Ózv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése
Lendvahosszafalu.

KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KOHN LIPÓT mész-, cement- és deszka-nagy-
kereskedése, Eternit-pala elárúsítása MuraszombatKRALL MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varró-
gép javító műhelye Csáktornya.

KANCAL ISTVÁN vendéglős Rédcis

KONTLER KÁROLY vegyeskereskedése Lendva-
hosszafalu.

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Göntérháza

KIRÁLY JÓZSEF fakereskedő, Felsőlakos.

Tűzifa eladás ölenként K 36.—

LOVENYÁK VINCE borbély Lendvasárhely

LEBOVITS-KÁROLY vendéglős Damasa.

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa.

MILHOFER TESTVEREK vegyeskereskedése
Lendvasárhely.

MAYER MIKSA FIA vegyeskereskedő Pórszombat

MAYER JAKAB kereskedő Muraszterdahely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztárton

NEMETH ISTVÁN eszerepos-m. és tetőfedő Resznek

PÖLLÁK SAMU vendéglős Murahely (Dektlezsin.)

PREISS IGNÁC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

PACSAI LÁSZLÓ köröm- és kocsikovács-mester
Nemesnép.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kislippa.

REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemenye.

SPIEGEL ADOLF vendéglős Völgyifalu.

SBÜL KÁROLY vendéglős Radamos.

SCHWARCZ LIPÓT butorkereskedő Varasd.

SABJANICS MÁRTON asztalosmester és deszka-
kereskedő, Adorjánfalva.

SALAMON JÁNOS molnár Lovászi.

SZABÓ FERENC cipész Lendvasárhely.

SZOCSÁK LAJOS cipész Csesztrég

SZIGETI EMIL vendéglős és mészáros
Szentgyörgyvölgy.

TURNAUER BELLA kereskedő és vendéglős Murarev

TÓKA LAJOS műmalma s lisztáruháza Csentevölgy
Elad a legjobb liszteket.

TOPLAK JÁNOS ác és építő-mester Bálónak.

ULLMANN HENRIK kereskedő Marcali.

TIBOLD ANDRÁS vendéglős Belatinc.

„VADÁSZKÜRT” nagyszállóda Budapest.

VARGA JÓZSEF vendéglős Lendvasárhely.

VASS GÉZA asztalosmester Csesztrég.

WALTERSDORFER IGNÁC sörkereskedő Újpest.

WOLFARTH LAJOS mérnök Muraszombat

WEISZENSTERN IGNÁC vendéglős Bántornya.